

בריו יוא סהרמזן מבאו בארץ ישראל וטלחו לקטלונאחא. אחר הלך לארנון.
 ונחל ביר רבי משה דליאון ויא סרבי משה דליאון הנז' היה חכם וטובה חלנו.
 בפירושים משכלו ולמען יקח מהם מחיר רב מהחכמי. היה כותבם וקולה אותם.
 על סם רשב' וחבורתו. וזה כי היה עני ומרובה באוכלוסין ע"כ בספר יוחסין
 ומאריך יותר הרבה. אבל אני מאמין כי הכל הכל והאחת יהיה שרשב' וחבורתו
 הקדושה אמרו הרביו' ההם ויותר הרבה. אבל יוכל להיות שלא נכתבו דבריהם
 ברורות על סדר נכון אלא בקונטרסים מפוזרים ובמסך הזמן חיברו כהלכתן.
 וזל תקמה מזה כי כן עשה רבינו הקדוש בחבור המסכת' שהיו מפוזרי הקונטרסי'
 בארבע כנפות הארץ. וכן עשה רב אחי בחבור הגמרא. בימיו היה רבי מאיר
 ורבי נתן. ובקסו לביים רשב' הנז' להיותם יותר חכמים ממנו וכתבלה הדבר
 לרשב' וגזר שלא יאמרו התלמידים הלכה בשמם וזלתי יקראו לרבי מאיר בלשון
 חכמים אומרים או אחר ולרבי נתן בלשון ים אומרים כנראה בסוף הוריות.
 ב"מ פ' הנוקין נראה סרבי מאיר היה גר בדרך מבני בניו של גירון הקיסר יא
 גירון היה סר כבא מהקיסר וכתבייר. והיה נקרא גם כן רבי נהוראי. ואומר
 סמרס שהיה יפה ת'אר. במסכת כלים פ"א ברוריא אשת רבי מאיר אמרה הלכה
 ונפסקה כרבריה. והיתה בת רבי חנינא בן תרדיון. ובפסחים פ"ה אומר פבימי
 החורף למרה מ' הלכות מ' חכמים. ובפ"ק רע"א לגלגה על מה ש'מרו זל דעתן
 מל כפיס קלה וכתבה בספרה חוץ מברוריה. ורבי מאיר בזה לא מתלמידיו
 לנסותה ולקנטרה לרבר עבירה והתלמיד הפכיד בה כל כך עד שנתרבתה וכנס
 רבי מאיר תחת התלמיד. וכנסתגלה אליה חנקה עכמה. ורבי מאיר ערק
 לבכל מחמת כיסופא. הזוהר פרשת פנחס אומר כי אשת רשב' ואמו של רבי
 אלעזר היתה בת רבי פנחס בן יאיר. ורבי שמעון בן לקונייה היה חמיו של רבי
 אלעזר כנראה במדרש קדושים ובפרשת תבא קורא אתו רבי שמעון בר יוסי.
 בפ' השוכר את הפועלים אומר רבי אלעזר ברשב' ורבי ישמעאל ברבי יוסי ורבי
 שמעון בן חלפתא היו בעלי בשר מאר מאר וכן נשיהם גם כן באופן שכשהיו
 מקריבים אים ואשתו כרם. זה כנגד זה היה יכול לעבור תחתיהם או שוורים.
 בימיו היה רבי יוסי בן חלפתא שחבר קדר פולס והיה חסיד גדול. ואומר בפ' כל
 בתכי שהיה לו ה' בנים כלט חכמים גדולים וזה לפי שבעל ופינה כרי שהיו לו
 בנים פיעסקו בתורה. ובמדרש פרשת ויבם אותה אומר שהיו כלט בני יבמות.
 ובפרק במה טומנים נראה שהיה אומן לעבד עורות. זוהר הקרימת בראשית
 נראה שבימיו נתגייר פלוסוף א סנקראטמו אחר כך יוסף קטינאה. בדור הזה
 היה ראש ישיבה ברומה ר' מתיא בן הרם כנראה במקומות הרבה בגמרא וראיתי
 בילקוט פרס' ויחי שמימי לא הביט לאשה ויב'סטן ברמות אשה יפה להקיתו
 ולא יכול לו אדרבה רבי מתיא סימא עיניו והסם יתברך פלח לו מלאך וירפאהו.
 וראיתי בהרמבם סנהדרין קוף פ' בהנהגה פבימיו לא היה בר גדול ממנו. ויש
 בבייתא אומרת שאל רבי מתיא בן חרם לרשב' ר' חלוקי כפרה הם וכו'. ברור

הזה